
RUBRIEKTITEL

PASEN 2022

Met veel vreugde vierden we het Paasfeest te Wolfsdonk. Het was een stralende lentedag die ongetwijfeld bijdroeg om ook zelf tot nieuw leven te ontwaken. Zowel in de homilie van zonepastoor Rudy tijdens de Paaswake als in het evangeliewoord dat ziekenhuispastor Lieve uitsprak, werden we opgeroepen Pasen steeds opnieuw te laten gebeuren in ons leven en in de wereld. Het is immers geen éénmalig historisch gebeuren. Telkens we op een dood punt zijn aanbeland, sterkt het Paasgeloof ons vertrouwen en hoop dat de liefde overwint en graven opent om op te staan en te groeien naar een volheid van leven. We hebben gebeden dat het ons mag overkomen maar ook allen die gebukt gaan onder lijden en leven in moeilijke omstandigheden.

We vernieuwden onze doopgeloften, het koor zong jubelend het alleluja onder leiding van dirigente Jo en organist Rik vulde de ganse kerkruimte stevig met orgelklanken.

De nieuwe Paaskaars brandt een gans jaar bij intense momenten, blijde en droevige vieringen.

Overigens waren alle leeftijden ook echt vertegenwoordigd, van baby tot gezegende ouderdom.

Vanuit de pastorale zone werd een mooie Paaswens meegegeven aan alle aanwezigen.

Op de foto's enkele vormelingen met hun knutselwerkje, het koor en een zicht op het altaar met het gemengde voorgangersteam.

Pasen, 10.30 u. en een schitterende zon in Gijmel.

Priester Paul gaat voor in de Paasviering.

Een vreugdevol samenzijn, omkaderd door de prachtige stemmen en muziek van Luc en het koor.
Proficiat !

Hartelijk dank aan Rosette voor de mooie bloemen.

Namens de ganse parochiegemeenschap, ook onze dank aan al de vrijwilligers die er voor zorgden dat de kerk 'kraaknet' gepoetst werd.

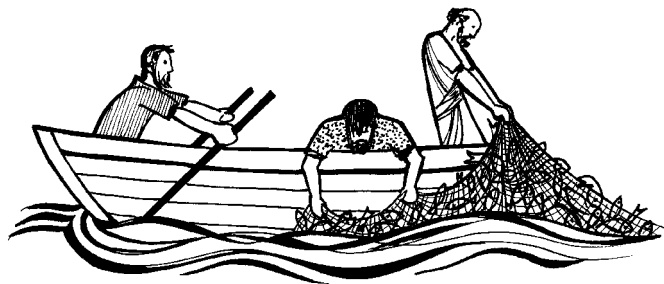

Vanuit de pastorale zone werd een mooie Paaswens meegegeven aan alle aanwezigen.

Zalige Pasen,
Bert, diaken

1 mei
Derde Paaszondag
Joh 21,1-19

Grondvoorwaarde: LIEFHEBBEN

Beroepsvissers worden herschoold tot herders.

We luisteren op deze derde Paaszondag naar het sluitstuk van het Johannes-evangelie. Het lijkt wel de brug te leggen tussen het aardse leven van Jezus en zijn mysterieuze aanwezigheid in wat zijn leerlingen na zijn kruisdood als hun verdere opdracht hebben ontvangen.

Had Hij hun in het begin van het verhaal niet beloofd mensenvissers van hen te zullen maken? Hij is met hen een hele weg gegaan. Een hele tocht met tal van praktijklessen. Op 't laatst had Hij nog als een slaaf hun voeten gewassen en hen hierbij op het hart gedrukt evenzo te doen voor de mensen om hen heen.

Eenvoudiger om zeggen dan om doen. Hier worden ze gewaar dat ze het op eigen kracht nooit zullen klaren. Ze hadden een ganse donkere nacht tevergeefs gezwoegd, zonder resultaat. In dit verrijzenisverhaal laat Jezus hun voelen dat het 'zijn' werk blijft, waaraan zij moedig mogen meehelpen. Hun verdere leven door zullen zij als geloofsgemeenschap mogen instaan voor de opvang van mensen.

Hij heeft hen op een unieke wijze opgeleid in de kunst van het liefhebben: geduldig, b(w)armhartig en trouw. Na de maaltijd, waarbij Hij duidelijk optreedt als de gastheer, vraagt Hij aan hun leider: "Simon, heb je mij lief?" Tot driemaal toe lokt Jezus een antwoord uit alsof Hij hiermee diens driedubbele verloochening wil uitvagen. De belofte om trachten lief te hebben als de Heer, grootmeester in de Liefde zelf, volstaat om Petrus voortaan tot herder aan te stellen over zijn volk.

Laten we ons ook door de verrezen Heer herscholen. 'God én de mensen liefhebben' is de grootste uitdaging in onze vaak ontwrichte wereld. Maar weet dat mensen maar aan mensen kunnen worden toevertrouwd op voorwaarde dat zij liefhebben. En dan doen we bovendien er best aan goed te blijven beseffen dat wij slechts kleine herdertjes zijn in het spoor van die ene, ware goede Herder.

VERHALEN VERBINDEN HET PLATTELAND

HET DORP VAN SINT-ANTONIUS

Alfons Heylen vertelt over de Wizze - deel 2

© Tekst: Erven Heylen, Rotselaar © Tekeningen: Kris Wollants

Met de Witheren van Everbeur had hij het ook eens proper afgewerkt; beter gezegd, met de broeder die ervoor moest zorgen de visvijvers op peil te houden. Er zaten dat jaar een partij schone karpers op de abdijsgrachten maar Broeder Ambrosius zou er toch geren nog dertig, veertig bijgekocht hebben. De Wizze was de aangewezen man om die te leveren, aan een civiel prijske natuurlijk!

'Pater, als alles meevalt, gaat ge die morgen al hebben!' Alles viel mee en die nacht stond de maan, met

dikke ronde kaken, te lachen boven de Everbeurse bossen toen ze de Wizzle doende zag met z'n kruisnetten op de abdijgrachten om toch maar de beloofde levering te kunnen uitvoeren ...

's Anderendaags stond hij met zijn schone, springlevende waar binnen de abdijpoort en Broeder Ambrosius kon er maar niet overheen dat hij zo'n ferme marsjandies kreeg aan een heel nederig prijsje! 't Zijn er van eerste klas, Wizzle, en daaromtrent van dezelfde grootte als die ik er nu al op de gracht heb zitten.'

't Is allemaal geren gedaan, en zeker voor u, pater, maar ... als ge voor mij van tijd tot tijd al eens een weesgegroet wilde leze ...' Dat deed die broeder want hij was z'n leverancier dankbaar. Een paar maanden later wisten ze echter in het klooster het fijne van de zaak. De Wizzle had het effenaf niet kunnen zwijgen. Stel u voor hoe die Ambrosius in zijn baard vloekte en hoe hij door al de paters voor de aap werd gehouden.

De Wizzle was ruw van schors, maar binnenin stak er een goed hart. Bij zieken en ouden droeg hij gaarne een stuk wild, maar met hardvochtigheid en vrekkingheid leefde hij steeds op oorlogsvoet. Hij stond langs de kant van de sukkelaars.

Zo was hij zekere keer 'verplicht' geweest 's nachts een krieckenboom leeg te plukken. Dat was zo gekomen. Er was een klein meisje ziek in een van de lemen hutten; het zat daar al maanden, dag aan dag, voor het lage venster. Vlak over woonde een vrekking ventje. Al die lange uren, dagen, weken, zag de zieke niets van Gods schone wijde wereld dan enkel dat klein stukje hemel, nu eens zonnig, dan weer grijs, dan weer wat lichter, met erin als voorgrond, een paar bomen, onder meer een kerselaar, uit de hof van de geuur. Het meisje had zitten turen naar de besneeuwde takken. In het voorjaar zag ze die uitbotten en weldra kwam de heerlijke witte meibloesem. Ze zag de vruchten groen, ze zag ze rijpen. En al die tijd, langzamerhand was in dat hongerend hartje het verlangen gegroeid toch eens van die vruchten te kunnen smullen.

'Moeder, als die kriecken rijp zijn ...' - 'Ja, kind, zeker!' - 'Moeder, ze zijn al aan 't rood worden, de mussen zitten er aan te pikken ... Moeke, nu zijn ze toch rijp!'

De vrouw kon het niet langer aanhoren. Ze trok op de moeilijke buur af: 'De kleine zou toch zo geren een handvol kriecken hebben ... ze laat niet af.' Het antwoord was kort en snibbig: daar had hij geen tijd voor, ze moest zelf maar een boom planten. Het vrouwmens was er het hart van in en voor de hut stond ze haar leed uit te snikken. Ze veegde nog met de schort haar droeve ogen toen de Wizzle daar toevallig langskwam. Al vlug was hij op de hoogte van het triestig geval.

'Moeder, ge moogt er nog geen van willen! Ik zal er oe brengen ... en veul!' Die nacht plukte hij de boom kaal en toen zette hij de zaag er op, want hij was razementig kwaad! Zijn helper, Jef Kroenekraan, riep hem tot de orde: 'Wizzle, gedomme! Moogt ge niet doen, als ge tem nu afzaagt, kunnen we er volgend jaar geen plezier meer aan beleven.' De Wizzle beaamde dit: *'Jef, van ons twee zijt gij de slumste!'*

's Anderendaags, al vroeg, was hij daar met een vracht kriecken. En de vrouw maar danken. *'t Is effenaf de moeite niet, vrouwmens. Ik kan er zo veul krijgen als ik wil. Een dezer dagen breng ik nog wel een patrijs binnen.'* Toen de kleine zieke later in de voormiddag voor het raam zat: 'Moeder, nu zijn opeens al de kriecken van die boom weg!' De vrouw keek verbouwereerd ... en grendelde de deur.

De Wizzle heeft op tijd en stond prison moeten doen. De stiel bracht dat mee en hij nam dat risico er graag bij. Zat hij ergens aan een herbergtafel en kwam hij in gesprek met een vreemde, dan deed hij zich graag doorgaan voor een welstellende rentenier en sprak hij in alle ernst over zijn winterverblijf in Leuven in de Maria Theresiastraat. Hij schotelde die man dan voor dat er zoveel en zoveel kamers waren in dat lustoord van hem en dat hij er regelmatig door meerdere knechten gediend werd! Telkens hij een straf opliep woonde hij enkele dagen of weken in dit rusthuis, want een boete betalen, dat was niks voor Wies! Hij ging liever zitten!

'Als we een dagement kregen om te Leuven naar 't jugement te gaan', vertelde de Wizzle, 'dan moesten we daar met geen onnozel prullen voor de dag komen. Bijvoorbeeld, door te vertellen dat ge een konijn uit de strik gehaald had uit kompassie, om het de vrijheid te geven; of dat uw geweer per abuus was afgegaan ... Neen, zo iets mocht ge gerust allemaal achterwege laten want die rechters wisten ook wel waar Abraham zijn mosterd haalde.'

Toch gebeurde het wel eens dat hij de dans ontsprong. Daaraan beleefde hij, veel jaren nadien, nog een dol genoegen: ontelbare keren heeft hij z'n gretige toehoorder dit verhaal voorgeschoteld, telkens met meer bijzonderheden en verse aanvulsels.

Zo werd hij eens op 't bankje geroepen voor een vrij ingewikkeld stropersgeval met mogelijkheid tot twijfel betreffende de persoon die het misdadige feit begaan had. Erg hoog stonden zijn kansen niet want te Leuven kenden ze zijn gezicht en z'n nummer!

'Ik had een advocaat pro deo. Gratis, voor niks! Zoals altijd! Het was nog een beginnening en ik nam hem reskes mee in een stil hoekske om hem te laten begrijpen dat ik geen arme sukkelaar was en er, in geval van vrijspraak, nog wel enkele peerdsogen zouden afkunnen. Heeft dat ventje zich toen geweerd! En zweten dat hij deed ... want 't was een felle zomerse dag. En hoe meer hij veegde met zo'n klein flodderke van een zakdoek, hoe erger. Ik had m'n grote neusdoek, ge weet wel, zo een handdoek groot en rood met witte bollekens, al gereed om die achter de rug door in z'n pollen te stoppen ... maar ik bedacht me op tijd. Want als ik die doorgaf was hij misschien de kluts kwijt en was het tempo voorgoed gebroken. En hij maar katoen geven, vol inspiratie en vuur. Gelijk Pilatus voor het volk, zo stond hij voor de juge. Ge weet wel wat daarover in de bijbel staat: ... ziedaar de mens ... ik vind geen schuld in hem. Hij schilderde me danig schoon af en onderlijnde dat met passende gebaren ... Ik was de onschuld in persoon. Ge weet wel allemaal dat ik nogal tegen ne stoot kan maar die keer had ik alle moeite van de wereld om niet effenaf in 't bleite te schieten. Meneer de juge scheen er ook van gepakt – 't zijn toch ook mensen, eh! – en hij sprak me vrij. Maar bij verder nadenken peins ik dat hij het eerder deed om die nieuwbakken pleiter na zo'n lijdensweg een hart onder de riem te steken en koerazze te geven. Alhoewel ne mens toch nooit zeker is van zoiets want m'n verdediger was buitengewoon knap geweest. Effenaf geweldig. Hij kwam naar me toe, zogezegd om me proficiat te wensen maar 't was om te stollesteren naar die kruimels ...' De Wizze wreef met de duim over de wijsvinger. 'Ik zei hem toen, en dat meende ik echt: Proficiat, meneer ge zijt buitengewoon geweest en ge zult het nog ver schoppen in uw loopbaan! Hij wachtte echter op andere uitleg. Ik liet hem toen verstaan dat ik hem een dikke haas zou bezorgen; z'n familie lustte echter geen haas. Dat was me niet zo erg. Ik beloofde een fazant en een koppel patrijzen, maar daar schenen ze bij hem thuis ook al geen liefhebber van te zijn. Toen heb ik het kort gemaakt door te zeggen dat ik het allemaal spijtig vond, dat ik hem doodgeren 't een plezier voor het ander zou gedaan hebben en dat ik nu niet eens de kans kreeg om hem op die manier te danken. Over geld of peerdsogen durfde hij niet te spreken en ik zweeg er over als vermoord. 't Spel was afgelopen! Maar goed dat ik die naderhand niet meer nodig gehad heb! 't Is pertang naderhand ne straffen advocaat geworden: zoals ik hem ten andere voorspeld had.

Wordt voortgezet

PAROCHIAAL NIEUWS

GIJ MEL

PAASZONDAG BIJ SAMANA

Na twee jaar Corona stonden de vrijwilligers van Samana te popelen om nog eens een Paasontbijt te organiseren. Op Goede Vrijdag werden de ontbijtdozen klaar gezet en al voorzien van gezonde lekkernijen.

Op Paaszaterdag al heel vroeg stopten we er nog versgebakken broodjes en sandwiches bij in ...het werd een luxe ontbijt.

De vele blije en dankbare gezichten van onze leden maakten het verhaal compleet.

Onze bijzondere dank gaat uit naar Inner Weel Aarschot met Linda Van Aelst voor de sponsoring. Graag bevelen we dan ook aan:

Matinée met Popkoor Sing en Swing uit Bilzen.

Zij treden op in CC Het Gasthuis op Zondag 29 mei om 11.00. ten voordele van vele goede doelen in Aarschot.

WOLFSDONK

HOBBYCLUB HERNEEMT HAAR AKTIVITEITEN

Vanaf de maand mei, en op de tweede maandag van de maand, is iedereen van harte welkom in het lokaal van Ziekenzorg.

KIDS WOLFSDONK
PRESENTEERT

DE WOLFSE WEI
ZATERDAG 7 MEI 2022
14U - 21U

SENATORLAAN 30 - 3201 WOLFSDONK

kinderanimatie *belevingsfestival*
't winkeltje
muziek
eet- en drankstanden

ZONE SINT-ROCHUS AARSCHOT

ZONESECRETARIAAT

Voor onze parochie HH. Maria, Pieter en Antonius met haar drie geloofsgemeenschappen Gijmel, Langdorp, Wolfsdonk kan u met alle vragen terecht op het zonesecretariaat van onze pastorale zone Sint-Rochus Aarschot: 016/57.20.43 of secretariaat@kerkinaarschot.be

LANGDORP

SECRETARIAAT SINT-PIETER

Medewerkster: Nicole Adams. Voor de parochianen van Langdorp steeds bereikbaar via tel. 016/56.45.14 of ni.adams@telenet.be

Elke woensdag 18-20u (in niet-coronatijden) in de pastorie, Langdorpsesteenweg 299, 3201 Langdorp. Dan bereikbaar via tel. 016/56.68.84 (pastorie).

GIJMEL

SECRETARIAAT ONZE-LIEVE-VROUW-FATIMA

Medewerker: Staf Eelen. Voor de parochianen van Gijmel steeds bereikbaar via tel. 016/56.51.63. Elke donderdag 19-20u in de oude pastorie, Hombergstraat 4, 3201 Gijmel.

WOLFSDONK

SECRETARIAAT SINT-ANTONIUS ABT

Medewerker: Leo Janssens. Voor de parochianen van Wolfsdonk steeds bereikbaar via tel. 013/78.44.28, gsm 0477/68.86.24 of leo.janssens6@telenet.be

PAROCHIEBLAD

BERICHTJES EN MEDEDELINGEN VOOR HET PAROCHIEBLAD

Gelieve al wat u het parochieblad wenst te publiceren, te melden aan: Sophie Buyck, Oude Mechelsebaan 455, 3201 Gijmel. Tel: 016.56.76.71 of sophie.buyck@telenet.be

KERKFABRIEK

Voor vragen over het archief, het project www.verhalenverbindenplatteland.be, het gebruik van onze kerken, de Sint-Pieterssite tussen de kerk en picknicktafel in Langdorp en andere gronden en kapellen van de kerkfabriek, kan u terecht bij voorzitter Jonas Danckers (tel. 0472/78.11.22 of danckers.jonas@hotmail.com) of penningmeester Mark Van der Borcht (tel. 013/78.27.09 of mark.vanderborght@belgacom.net).

----- VIERINGEN

----- LANGDORP-GIJMEL-WOLFSDONK

.....
invloegen van afbeeldingen van de drie kerkjes

----- GIJMEL

Zaterdag 30 april: Eucharistieviering om 18.00 u.

- Jgt. Alfons Tieleman, Anna Weckhuysen en Jgt. Lutgarde Rutten
- Elza Van Roosbroeck, Louis Van Wesemael, Annemie Van Wesemael en Gaby Corbeels vanwege tante Stef en nonkel Jean

WOLFSDONK

Zondag 1 mei: : Gebedsdienst om 09.30 u.

- Lea Verbraeken vanwege de geburen
- Emile Vandeschoot en Maria Alaerts
- Louis Alaerts en Maria Andries
- Marcel Vanderborght vanwege de parochie

LANGDORP

Geen vieringen

NUTTIGE ADRESSEN

WACHTDIENSTEN

Huisarts

Voor de weekends gaat de wachtdienst in op zaterdag vanaf 8 u. en eindigt op maandag om 8u. Op de wettelijke feestdagen begint de wachtdienst om 21u. vóór de feestdag en eindigt om 8u. na de feestdag.

Het telefoonnummer voor Langdorp en Gijmel is 0900/70.292

Voor Wolfsdonk is het nummer 0900/70.560

www.mediwacht.be

Apothekers

Centraal nummer 0903 99 000 bellen tussen 22u en 9u.

www.apotheek.be

ZALEN

Zaal Den Abt Wolfsdonk

contactpersoon: mevr. Rita Van Dijck

telefoon: 0477/18.20.68

Reserveren kan via www.denabt.be

Parochiezaal Gijmel

contactpersoon: Marleen Beirinckx

telefoon: 016/56.91.41

Zaal Demervallei Langdorp

contactpersoon: dhr. Gijs Laureys

telefoon: 0496/10.94.14